

Toldforslag, og om dette Toldforslag siger det ærede Medlem Hr. Drachmann, at det er blot et Prøvenummer.

Det er altsaa Resultatet af alle de store Ord fra konservativ Side i Januar Maaned og under Forhandlingerne om Regeringens Erhvervspolitik og senere, da man fra konservativ Side fremsatte disse Kriseforslag. Hvis det saa endda var Alvor med dette Forslag, hvis det var det konservative Folkeparti virkelig magtpaaliggende at faa dette Forslag gennemført, ja, saa satte det konservative Parti selvfølgelig uden Betænkning de Kontrolbestemmelser ind, som først hele Industrien og saa den Industri, som det nu gælder, har erklæret sig villig til at acceptere i Lovforslaget. Men det vil det konservative Folkeparti ikke, fordi det konservative Folkeparti i Virkeligheden i Øjeblikket slet ikke forfølger et erhvervspolitisk Formaal, men forfølger et rent partitaktisk, parlamentarisk Formaal, nemlig det at opretholde, om jeg saa maa sige, Linien af 1920, den Chimære, der hedder Linien af 1920, den Linie, hvorom det konservative Blad „Berlingske Tidende“ allerede i 1923 skrev, at den var blevet sørgelig tyndslidt, og om hvilken Bladet i de forløbne Maaneder gentagende har skrevet, at den er sønderbrudt.

Ikke desto mindre marerider det fortsat det konservative Parti, at det er umuligt at drive konservativ Erhvervspolitik uden i Samforstaaelse med den Regering, som kategorisk har afvist alt, hvad der var af toldpolitisk Art, selv om man har strakt sig nok saa vidt, klynget sig nok saa nær op ad Venstre ligesom i 1922—23.

Jeg gad vide, hvad det konservative Folkeparti tænker sig at ville gøre i den kommende Tid, for der vil sikkert gaa baade Vinter og Vaar, før Erhvervskrisen er overstaaet her i Landet, før vi her i Landet ikke længere har ekstraordinær Arbejdsløshed. Hvad vil det konservative Folkeparti gøre til næste Aar, naar Regeringen stiller sig saa afvisende, som den gør? Er det udelukket, er det absolut udelukket, at der, naar Socialdemokratiet har strakt sig saa vidt, som det har, og naar Industrien har udtalt sig saa gunstigt om det socialdemokratiske Forslag, som den har, at der saa skulde kunne drives konservativ Erhvervspolitik til anden Side end til det Venstre, som afviser kategorisk over hele Linien?

Jeg forstaaer overhovedet ikke den konservative politiske Stilling i dette Øje-

blik, og jeg tror, det vilde have den allerstørste Betydning at blive klar over, hvad det er, man fra det konservative Partis Side tænker sig at ville udrette paa det erhvervspolitiske Omraade. Hvad vil Partiet, naar Døren nu smækkes i for Næsen af Partiet fra Regeringens Side? Hvad vil Partiet saa gøre? Vil det akkviescere? Vil det teoretisk fastholde sit Standpunkt, men praktisk intet som helst søge at udrette ad de Veje, hvor det er muligt?

Jeg tror, det vil have meget stor Betydning, inden denne Samling slutter, at blive definitivt klar over, om man fra Regeringens Side stiller sig absolut afvisende til, hvad her er foreslaaet fra Socialdemokratiets Side, og i benægtende Fald, hvor man vil stille sig imødekommende — ikke ved at tage op til fornyede Overvejelser, men ved Handling. Og jeg tror, det ogsaa vilde have den største Betydning — bl. a. af Hensyn til konservative Vælgerinteresser —, om man, inden vi slutter, kunde blive klar over, hvad det er, Rigsdagsgruppen vil, om det er Rigsdagsgruppens Hensigt at skaffe Harmoni mellem de store Ord, der gentagende er talt her, og Partiets Handlinger, eller om Partiet mener, at det, som fra 1920 til 1924 og som i de forløbne Maaneder, ogsaa fremdeles i den kommende Tid under Erhvervskrisen kan leve af at indkassere erhvervspolitiske Lussinger fra Regeringspartiet, kan leve af at vise store Gebærder overfor Vælgerne, men, naar det kommer til Handling, krybe til Korset og akkviescere ved hvad som helst, Regeringen byder Partiet. (Uro paa Tilhørerpladserne).

Anden Næstformand (Parlov): Tilhørerne er tidligere blevet gjort opmærksom paa, at de, hvis de vil have Lov til — som de er indbudt til — at overvære Forhandlingerne, maa forholde sig fuldkommen rolige, hverken give deres Bifald eller Mishag til Kende.

Pürschel: Den højtærede Handelsministers Tale her i Aften er jo en herlig Opfyldelse af det Løfte, som Statsministeren i sin Tid gav, at Venstre i denne Situation ikke interesserede sig for Partitaktik, men alene for Sagen, for en rolig, saglig Drøftelse af disse meget vigtige Spørgsmaal, som vi her har til Behandling. Jeg forstaaer, at den højtærede Statsminister med Stolthed og med Glæde maa have lyttet til denne Tale af en af sine betroede Mænd, thi den ligger jo nøjagtig paa Linie med Statsministerens Ud-